

SADRŽAJ

1. Uvod.....	3
2. Psihološke teorije devijantnosti.....	4
2.1. Teorija ineligencije.....	4
2.2. Teorija neprilagođenosti.....	5
2.3. Teorija uslovljavanja.....	5
2.4. Teorija imitacije.....	6
3. Sociološke teorije devijantnosti.....	7
3.1. Teorija socijalne sredine.....	7
3.2. Teorija imitacije.....	7
3.3. Teorija anomalije.....	8
3.4. Teorija diferencijalne asocijacije	9
3.5. Teorija podkultura i kontrakultura.....	9
3.6. Teorija društvenih grupa.....	10
3.7. Teorija socijalnog interakcizma.....	11
4. Zaključak.....	12
5. Literatura.....	13

UVOD

Društvo kao zajednica ljudi i njihov međusobni odnos je s jedne strane uočljivo jasno, a s druge strane, tajanstveno i često neshvatljivo za naše mozgove. Kako smo u današnjem svetu okruženi svim vrstama devijantnosti, onim bezopasnim, ali i opasnim, odlučile smo istražiti uzroke i opravdanja za devijantne radnje. Svi smo mi ponekad devijantni, ali većinom je to bezopasna devijantnost.

Delikvencija je već uzeta kao normalan stadijum razvijanja čovekove psihe. Ljudi očekuju finu, staloženu i ozbiljnu osobu i svako ponašanje izvan propisa društva je devijantno. Zašto je to tako? Zbog straha da bi se tradicija preokrenula? Zbog nemogućnosti da i ostali budu takvi? Pustimo tu vrstu devijantnosti, jer gotovo da nema nikog među nama ko nije ubrao voćku ili cvet iz tuđeg vrta.

Želja nam je upoznati krupne devijante. Njihovu psihi; razloge njihove devijantnosti: krađa, samoubistva, zavisnosti, prevare - sve je to deo našeg društva i da bi bolje u njemu funkcionisao moraš ga što bolje upoznati. Šta uslovljava da neki čovek postane ubica ili zavisnik? Odgovor, ako ne u potpunosti tačan, onda barem temelji odgovora leže u knjigama koje su napisane nakon dugotrajnih i temeljnih istraživanja. Devijantnost, devijacija je odstupanje od predviđenog ili utvrđenog ponašanja, običaja. Devijantnost čine oni činoci koji su u suprotnosti sa normama, pravilima i očekivanjima jedne određene društvene grupe. Devijantno ponašanje može se dvojako sankcionisati; pozitivno sankcionisanje podrazumeva nagrađivanje, a negativno sankcionisanje je kažnjavanje. Treći modus je sankcionisanje bez kazne ili nagrade.

Područje devijantnosti koje sa posebnim interesom proučava sociologija devijantnosti tiče se one devijantnosti koja rezultira negativno sankcionisanje.

Devijantnost je vrlo teško odrediti jednom opšte prihvaćenom definicijom. Devijantnost je kulturno determinirana, a kulture u društvima evoluiraju i stoga se menjaju. Ono što bi danas prozvali devijantnim ponašanjem, ne mora biti u bliskoj budućnosti.

2. Psihološke teorije devijantnosti

Teorije koje spadaju u ovu oblast nastale su iz socijalne medicine, kao rezultat kritike bioloških shvatanja. One u prvi plan objašnjavaju pojave socijalne devijacije i delikvencije kao i njenog posebnog izraza, postavljaju psihološke determinate. Lavet navodi sledeću vezu psiholoških i socijalnih faktora: "Da bi socijalni faktori postali kriminogeni, oni moraju pokrenuti izvestan broj psihičkih mehanizama".

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com